

Magické evokace jsou pro někoho branou k zakázané moci, pro jiného cestou k Bohu. Hermetik Jiří Onderka mi v rozhovoru otevřel svět, kde se setkávají prastaré rituály, psychologie a osobní víra. Mluvili jsme spolu o tom, proč je důležitý hodnotový žebříček mága, jak mohou latinské formule posílit rituál a proč úspěch neznamená vždy viditelné zjevení bytosti. Magie, řekl, není hra - je to způsob, jak proměnit sebe sama...

MAGICKÉ EVOKACE

Vyvolávání bytostí ze sfér,
které nás obklopují

ZAHADY ŽIVOTA Pane Onderko, prozradíte našim čtenářům, čím konkrétně se zabýváte?

Samozřejmě, už řadu let se věnuji alchymii a spagyrii – starobylé metodě práce s léčivými rostlinami. Z byliny se oddělí tělo, duše a duch, očistí se a znovu spojí do harmonického celku. Takto vzniklý přípravek působí na fyzickou, duševní i duchovní rovinu člověka.

ZAHADY ŽIVOTA O spagyrických elixírech se říká, že mají mimořádné zdravotní účinky. Je to pravda?

Pokud se vyrobí správně, jejich účinky mohou být skutečně mimořádné. Nezapomínejme, že dávní lékárníci byli v podstatě spagyriky – znali byliny, jejich složky i způsoby, jak z nich získat maximum léčivé síly a léky si z velké části i sami vyráběli. Mně osobně ale nejvíc fascinuje jejich vliv na člověka v rovině duchovní – tedy to, jak mohou podpořit vnitřní harmonii, otevřít cestu k sebepoznání a pomoci při osobním růstu.

ZAHADY ŽIVOTA Proč je to tak důležité?

Myslím, že dříve či později každý dospěje do bodu, kdy se začne zajímat o duchovní svět. Často k tomu dochází ve chvíli, kdy mu začnou odcházet blízcí: rodiče, přátelé, vrstevníci. Takové ztráty člověkem vždy otřesou a probudí v něm silnou potřebu smrti lépe porozumět, aby se z prožitku nezbláznil. Před smrtí nelze utéct, je to náš hořkotrpý úděl. Co si budeme povídat, pokaždé, když usedáme za volant, je tu nenulová šance, že do cíle nedojedeme. Nemůžeme na to myslet neustále, to by nás psychicky zničilo, ale hluboko uvnitř cítíme tíhu vědomí, že konec může přijít kdykoli. Myslím, že tak to má většina lidí. Můj způsob, jak se s vědomím vlastní pomýjivosti vyrovnat, je alchymie a spagyrie.

HLEDÁTE KONTAKT?

JIŘÍ ONDERKA
spagyrik, magik, alchymista a jogin
www.hellopolis.cz

duismu. Advaita, neduální proud, mi byl obzvlášť blízký. Jenže časem jsem pocítil i jeho stinnou stránku. Když začnete vnímat svět jako iluzi, takzvanou máju, snadno sklouznete k myšlence: „Proč se o něco snažit?“

Tahle představa mě ochromovala. Někdy po třicítce jsem si pořídil první knihy o spagyrii a začal vyrábět tinktury. Neuměl jsem si vysvětlit, proč mě to tak neodolatelně přitahuje – jen jsem cítil, že tato cesta mě volá. A možná tomu tak mělo být... Potkal jsem člověka, který mi dal teoretické základy spagyrie, a od té chvíle mě toto umění zcela pohltilo.

ZAHADY ŽIVOTA Kdy vás začala přitahovat magie?

To přišlo ve chvíli, kdy jsem začal přemýšlet o svěcení míst a předmětů souvisejících s mojí prací. Alchymista ví, že jeho vnitřní naladění je stejně důležité jako suroviny a přístroje. Když vejdu do laboratoře a nejsem v harmonii, poznám to hned – snadno se stane nehoda. Někdy stačí drobná hádka nebo starost v hlavě... a celý den je v ohrožení. Když se pak pod tíhou takových myšlenek podaří rozbít složitý a drahý

NA SLOVIČKO

v druhý. Oheň zvedá vodu či alkohol vzhůru v podobě páry, ta se pak ochladí a vrací zase dolů jako nějaký čistý pramen. Alchymista je tanečníkem, který se ocitá mezi živly. Naslouchá jejich tempu, vede je, ale zároveň se jim podřizuje. Jakmile ztratí krok, tanec se změní v zápas. A právě tehdy jsem si uvědomil, že magie není jen rituál u oltáře. Je to i schopnost udržet v sobě klid a řád, schopnost pracovat s vlastní emocí, schopnost správně se naladit a povznést a v tomto stavu povznesení se přimknout k tomu, co člověk dělá, aby se svět kolem mohl proměňovat s ním.

ZAHADY ŽIVOTA V čem si myslíte, že je největší rozdíl mezi dnešními mágy a jejich dávnými učiteli?

Mám pocit, že za posledních pětadvacet let mladí lidé začali unikat z fyzického světa. Možná proto, aby se neunavili, nezašpinili, nezpotili... A to se bohužel promítlo i do duchovní praxe. Dnešním mágům často stačí zapálit si doma čajovou svíčku, vonnou tyčinku a pohroužit se do sebe. Jenže dávní mágové věděli, že opravdové rituály patří ven – na místa s vlastní silou a pamětí. O půlnoci na hřbitově, na zasvěcené půdě kostela, na zamlžené louce u potoka nebo na vrcholu hory vás genius loci daného místa naladí způsobem, který v obyváku prostě nevytvoříte. A ano – i strach má v magii své místo.

ZAHADY ŽIVOTA Jak to myslíte?

Když jste sami v lese, připraveni k rituálu, a v křoví něco zapraská, někde v dáli pochrochtá divočák nebo zašteká srnec, ocitnete se tváří v tvář vlastnímu strachu ve světě, který nemáte zcela pod kontrolou. Vlastně je to tak trochu zlomová záležitost – když se nesnažíte ovládnout, ale přijmout, co přichází. Ta-

Myslím, že dříve či později každý člověk dospěje do bodu, kdy se začne zajímat o duchovní svět. Často k tomu dochází ve chvíli, kdy mu začnou odcházet blízcí: rodiče, přátelé, vrstevníci.

ZAHADY ŽIVOTA Z jakého důvodu jste se rozhodl jít tímto směrem? Většina bylinkářů se spokojí se sběrem a sušením.

Díky své první ženě, která byla znalkyní bylinek, jsem pochytil základy bylinkářství. Od té doby mě lákalo proniknout do jejich tajemného světa, kde jsou vůně, tvar a barva klíčem k jejich skryté síle. Současně jsem kráčel vlastní duchovní cestou. Od dvaceti let jsem se věnoval východním směrům – buddhismu a hin-

Soxhletův extraktor na jemnou extrakci olejů a zůstane jen hromádka střeplů, pochopíte, proč je tak důležité mít mysl pod kontrolou.

ZAHADY ŽIVOTA Takže destilace je pro vás víc než jen laboratorní technika?

Rozhodně. Stejně jako každý jiný laboratorní úkon je to uctění zpracovávané materie, tichý tanec ohně a vody, rozhovor dvou živlů, které se proměňují jeden

ková práce je nejen magickým úkonem, ale i formou terapie či experimentální psychoterapie. Nutí vás překročit vlastní hranice a nastavuje neúprosná zrcadla, v nichž uvidíte, kým ve skutečnosti jste.

ZAHADY ŽIVOTA Stále ale ještě neznám odpověď na otázku, proč magie začala tolik přitahovat vás.

Pokračování na str. 56 - 57

Možná právě proto, že technický svět už začal být poněkud nudný, hledal jsem něco, co by mému životu dávalo duchovní smysl. Svoje první magické evokace jsem provedl ve svých dvaatřiceti letech a musím přiznat, že prvních asi deset se jich moc nepovedlo – jinými slovy, nestalo se při nich vůbec nic. Nicméně jsem zjistil, že mě rituální magická práce zvláštním způsobem naplňuje. Baví mě ta příprava, astrologické plánování, malování kruhů a tak dále.

Samotné vyvolání nějakého génia mě v té době příliš nepřitahovalo, protože mě většinou ani nenapadlo, co bych od něj potřeboval. V té době jsem podobné rituály především zkoušel a naciťoval se na ně. Svým způsobem je to pro mě do dnes specifický druh řízené meditace – dobrodružství v prostoru mezi světy.

ZAHADY ŽIVOTA *V čem je tedy, laicky řečeno, zakopaný pes? Proč jsou některé magické evokace podle mágů úspěšné a jiné ne?*

Řekl bych, že klíč leží především v mysli samotného mága. Když se mu podaří svou mysl vychýlit z běžných kolejí a zároveň naplnit nezbytné podmínky – vhodný čas, místo, astrologické souvislosti – mohou se začít odehrávat události, které odporují běžné statistické pravděpodobnosti.

ZAHADY ŽIVOTA *Můžete být konkrétnější?*

Počasi se během úspěšného rituálu často chová podivně. Z čistého nebe se zableskne, v bezvětrí se zvedne prudký vítr, znenadání se připlíží hustá mlha nebo z jasné oblohy začnou padat kroupy. Někdy z toho, co se odehrává za hranicí magického kruhu, běhá mráz po zádech a právě tehdy se nesmí mág podvolit strachu, protože jediné zaváhání může být osudové. Možná jsem měl dosud štěstí. Během svých evokací jsem nikdy nespatrił nic, co by se vymklo mým očekáváním, žádný příznak, který by mi nahnal opravdovou hrůzu.

Ale historie zná případy, kdy se tak stalo, a musí to být čiré šílenství. Nechtěl bych to zažít. Kdybych doma slyšel neviditelné kroky, cítil chladnou přítomnost, nebo kdyby se mi bez důvodu rozlétly dveře skříní, asi bych své magické zájmy kvůli ochraně rodiny okamžitě opustil. Našel bych si jiný duchovní ventil, který by byl méně destruktivní. Nic nepřijatelného se mi ale v životě neděje, a tak se k těmto experimentům občas vracím – s vědomím, že hranice mezi fascinací a nebezpečím může být nečekaně tenká.

Když se magický rituál opravdu podaří, může to být velmi působivé...

ZAHADY ŽIVOTA *Upřímně mě překvapilo, že jste jako začínající mág skočil rovnýma nohama přímo do magické evokace – praxe, která právem vzbuzuje strach i respekt. Co vás k tomu vedlo?*

Víte, znám řadu lidí, kteří se hrdě hlásí k odkazu Františka Bardona, mága a čaroděje par excellence. Byl to skutečný Mistr, jehož jméno zná prakticky každý, koho přitahuje umění magie. Jeho následovníci kráčí cestou duchovního rozvoje podle jeho knihy *Brána k opravdovému zasvěcení*. Bardon tuto učebnici magie rozdělil do jednotlivých lekcí a začátečnickům doporučuje, aby cvičení nevynechávali a postupovali v praxi krok za krokem. Já osobně jsem se dostal do třetí lekce – a tam mě nadšení opustilo.

ZAHADY ŽIVOTA *Čekal jste snad, že to bude snadné?*

Nepopírám, že každé Bardonovo cvičení má svou váhu a užitek. Platí totiž, že mág, který některou lekci ošidí, bude dříve či později nucen dohánět to, co kdysi opomněl. Některým lidem jdou určité věci snadno – třeba schopnost imaginace. Jiní na ní musí tvrdě pracovat. To je můj případ. Rád si dělám věci po svém, a tak když Bardon doporučoval představovat si míček, přišlo mi to tehdy zbytečné, abych o deset let později namáhal mozek u podstatně složitější imaginace indického božstva, se kterým pracuji. Nechtěl jsem roky přeshlapovat na místě jako ti, kteří nad jedinou začátečnickou lekcí stráví třeba i deset let, než ji zvládnou k dokonalosti. A i když jsem celkem trpělivý, takový způsob magické práce mi prostě není vlastní. Raději dělám magické rituály zas a znovu, dokud nevystihnu všechny podmínky k tomu, aby se to povedlo.

ZAHADY ŽIVOTA *Proč je to tak důležité?*

Když se magický rituál zvaný evokace – tedy vědomé vyvolání duchovní bytosti či energie – opravdu podaří, může to být velmi působivé a pro vaši víru to má silný povzbuzující účinek. Představte si to asi takto: mnoho lidí se modlí k Bohu, ale jen málokdo zažije, že se tato síla projeví ve světě viditelným způsobem.

ZAHADY ŽIVOTA *Chcete tím říct, že evokace je něco jako intenzivnější modlitba?*

Modlitba dokáže uvolnit tělo i mysl, a to je nesporné. Jen zřídka však prosebník spatří božskou přítomnost »na vlastní oči«. Pokud k tomu přece jen dojde, víra se tím neobyčejně prohloubí. Takové okamžiky jsou ale vzácné, a proto většina lidí spoléhá jen na víru. Já však věřím, že když lze něco nejen cítit srdcem, ale i vnímat smysly, má to mnohem silnější účinek. Staří tomu říkali »zažít bázeň Boží«.

ZAHADY ŽIVOTA *Takže se magickými evokacemi vlastně přibližujete Bohu?*

Lépe bych to neřekl. Z určitého pohledu lze chápat Boha jako jedinou původní prastarou sílu, Stvořitele všeho, co existuje. Všechno, co bylo stvořeno, je projevem – odborně řečeno emanací – této síly. Je-li Bůh všemohoucí, pak i všechna další božstva, andělé a démoni, dobří i zlí, pocházejí z něj a mají ve světě svůj úkol v Jeho plánu. Není nic, co by nebylo Bohem. Domnívám se, že i »zlo« je součástí Jeho. Vždyť bez »zla« by nebylo »dobro«. Nebyla by svobodná volba pro každého z nás.

ZAHADY ŽIVOTA *A co na to říká tradiční výklad?*

V židovské tradici je anděl Božím poslem – bytostí nesoucí část jeho vědomí. Totéž však platí i pro bytosti, které křesťanský pohled označuje za zlé. I ony jsou sou-

části Stvořitele, mají svůj úkol a smysl. Nejsou tu pouze proto, aby škodily.

ZAHADY ŽIVOTA *Takže když voláte anděla... ve skutečnosti volám primární Boha, aby se zjevil právě v této konkrétní podobě, v tomto aspektu.*

ZAHADY ŽIVOTA *Ale může člověk Boha vůbec pochopit?*

Ať se snažíme sebevíc, lidská mysl nikdy neobsáhne celé jeho vědomí – je příliš rozlehlé a mimo naše možnosti. Je to

jako když v noci vzhlednete k nebi plnému hvězd. Můžete obdivovat jeho krásu, ale nikdy nedohlédnete na všechny planety, nepoznáte všechny formy života ve vesmíru a nikdy nezahlednete hvězdný prach, který se vznáší v nekonečnu. A přesto právě tato nedosažitelnost v nás může probouzet hluboký úžas. Teurgická* praxe, stejně jako modlitba, v nás může vyvolat úžas nad krásou stvoření a jeho bezbřehou inteligencí.

ZAHADY ŽIVOTA *Říkal jste, že jste byl při prvních deseti evokacích neúspěšný. Co se stalo po jedenácté?*

Zkusil jsem přivolat jednoho z gnómů, které ve své *Praxi magické evokace* zmiňuje František Bardón. Koukal jsem se na sigilum a najednou... Objevil se malinký příkrčený panáček s nepřiměřeně velkýma očima, které na mě koukaly. Byl jsem překvapený a nevěděl, co mám

řít. První, co mi řekl on, bylo: „Máš blbě namalovaný kruh...“ Byl to okamžik, kdy se mi zatajil dech. Nikdy předtím jsem si nedokázal představit, jak gnóm vypadá – a už vůbec ne, že projeví humor. Měl jsem připravený seznam otázek, ale ten v tu chvíli ztratil smysl. Stál jsem jen v němém úžasu. Míra inteligence, která skrze takového génia k mágovi promlouvá, je totiž... nečekaná.

ZAHADY ŽIVOTA *Komunikoval jste s gnómem tak, jako teď se mnou, nebo to bylo v meditaci?*

Bylo to ve stavu excitace. Neřekl bych, že se jednalo o halucinaci – gnóma jsem viděl hodně detailně. Nejsm si ale stoprocentně jistý, jestli měl v tu chvíli fyzické tělo. Stav excitace není klasická meditace založená na klidu a ztišení, ale spíše aktivní, až elektrizující koncentrace. V rituální magii se vyvolává cílené kombinací dechu, slov, gest, symbolů a psychického napětí. A vede k tomu, že se vnímání rozšíří za běžné hranice. V takovém stavu je možné entity vnímat velmi živě, detailně a s pocitem jejich bezprostřední přítomnosti.

ZAHADY ŽIVOTA *Jak mág dosáhne excitace? Před rituální prací tohoto typu jsou do-*

► KRUH A TROJÚHELNÍK V RITUÁLNÍ MAGII

V klasické ceremoniální magii je to téměř vždy tak, že mág stojí uvnitř kruhu – ten ho jednak chrání před nechtěnými vlivy a zároveň má vymezovat »posvátný prostor« pro práci. Bytost, kterou evokuje, se nezjevuje u mága v kruhu, ale v trojúhelníku manifestace (nebo jiném vymezeném prostoru) mimo kruh, často několik kroků od něj. Trojúhelník má fungovat jako »adresní místo« pro přivolanou entitu a má usnadnit manifestaci. Výjimky existují – některé bytosti bývají považovány za »bezpečné« a někdy může dojít v případě senzitivního člověka k přirozenému setkání spontánně, třeba v přírodě. Tam pochopitelně kruh nemáte.

NA SLOVIČKO

► TEURGIE* je starodávná duchovní praxe, jejímž cílem je navázat vědomý kontakt s božskými silami či vyšší inteligencí. Na rozdíl od magie, která často směřuje k ovlivňování světa podle vůle člověka, teurgie se zaměřuje na vnitřní proměnu a sjednocení s Boží vůlí.

poručovány speciální přípravy, nazývané adaptace. Jejich délka se liší podle cíle, kterého chce mág dosáhnout. Některé trvají týden, jiné i rok. Z vlastní praxe vím, že už dva týdny intenzivní přípravy jsou náročné, protože je třeba udržet nepřetržitě soustředění na zamýšlený úkon. Postupuji tak, že si zvolím astrologicky příznivé datum a pokud se chystám vyvolávat anděla, začínám se na tento okamžik pečlivě ladit už dlouho předem. Sleduji postavení planet, upravuji životosprávu, omezuji kontakt s rušivými vlivy. Zkrátka cíleně harmonizuji mysl i tělo s konkrétní vibrací, aby byla samotná evokace co nejúčinnější.

ZAHADY ŽIVOTA *Co dalšího je ještě třeba udělat?*

Nacítuji se na téma, které génia (božstvo), jehož hodlám vyvolat, symbolicky představuje, a dohledávám si o něm co nejvíce informací. Dejme si příklad: může to být bůžek, kterého lidé v antice uctívali a později křesťanství označilo za démona – tento osud potkal řadu prastarých božstev. Pro mága je zásadní volba paradigmat, skrze které génia vnímá: zde například mohu použít křesťanské nebo starořecké. V tomto případě by paradoxně mohl křesťanský přístup vést k tomu, že bytost se projeví »hněvivějším způsobem«, pokud se vůbec ukáže. V rámci přípravy pak musím zjistit mytologický rámec génia – jak byl uctíván, s čím byl spojován. A pokud mu byla zasvěcena konkrétní rostlina, mohu ji použít jako vykuřovadlo u rituálu. Cílem je vytvořit specifické prostředí, v němž je i moje mysl naladěna co nejlíže k nácítí a potenciálnímu projevení této inteligence.

Během období přípravy je tedy důležité, aby mág na génia, s nímž hodlá komunikovat, často myslel. Věřím, že zaměřením pozornosti v nehmotném světě může poměrně snadno vyvolat nějakou

Pokračování na str. 58 - 59

DUŠE

odezvu. Mohou to být i zvláštní sny, vize, myšlenky, které by vás jinak nenapadly. Samozřejmě, že pokud člověk není dostatečně senzitivní, nelze zaručit, že bytost přijde, nebo se projeví tak, aby byla vidět. Mně se však vícekrát stalo, že jsem během rituálu měl pocit, jako bych se ocitl v pohádce. Je to nesmírně zvláštní stav. Celou duší vnímáte, že se právě teď odehrává něco mimořádného.

ZAHADY ŽIVOTA Můžete mi to blíže popsat?

Jednou jsem byl na dovolené na Orlíku. Máme s manželkou dohodu, že si během volna vždy dopřejí jeden večer jen pro sebe a věnují ho duchovní praxi. Tehdy jsem šel k vodě s úmyslem přivolat undinu – elementála spojeného s živlem vody, který může pomoci v oblasti emocí, léčení nebo práce s vodními energiemi. Návod na rituál jsem čerpal z Bardonovy *Praxe magické evokace*.

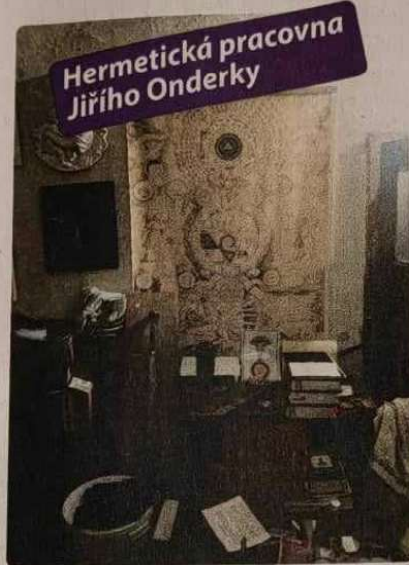
ZAHADY ŽIVOTA Jak to probíhalo?

Našel jsem úzkou loučku svažující se k vodě, skrytou za prstencem keřů. Uprostřed stála stará loďka obrácená dnem vzhůru – ideální improvizovaný stůl. Přehodil jsem přes ni plátno s namalovaným magickým kruhem. Součástí obřadu byla i láhev vína, ale chyběl mi otvírák. Vzal jsem proto kotevní řetěz s hákem a hrdlo prostě urazil. Sladká vůně vína se okamžitě smísila s vlhkým, zemitým dechem řeky. Večer byl klidný a teplý. Hvězdy se třpytily na temném nebi, v dále nad horami za jezerem probleskovaly záblesky bouřky. Všude kolem ožila noc. Žáby kuřkaly, ptáci houkali a jemný vánek přinášel vůni bahna, rákosí a chladné vody. Měl jsem pocit, že se svět na chvíli zastavil. A i když se mi undina nezjevila viditelně, cítil jsem ji v šepotu vody a v lehkém chvění vzduchu kolem sebe.

ZAHADY ŽIVOTA Nebylo to zklamání? Přece jen jste nedostal jasný obraz bytosti, kterou jste volal.

Dříve bych to tak možná cítil. Kdysi jsem věřil, že pokud se při rituálu génius neprojeví viditelně, znamená to, že jsem selhal. Postupem času jsem však pochopil, že to není podstatné. Skutečně důležitá je komunikace s Bohem prostřednictvím géniů – duchovních inteligencí – a to v tom nejširším a nejuniverzálnějším smyslu. Některé rozhovory s nimi trvají i celý rok. Od okamžiku, kdy narazím na určitou myšlenku, až po chvíli, kdy přivolám konkrétního génia, jenž mi při rituálu přinese vizi. A co když se při evokaci toho, koho volám, vůbec nic nestane? Neznamená to nutně, že

rituál selhal. Účinky se často projeví jinak – skrze zvláštní náhody a nečekaná setkání. Může se objevit člověk, který vám neplánovaně pomůže s problémem, nebo přinese odpověď na otázku, kterou si kladete už dlouho. Takoví lidé mívají často cosi podivného. Jejich vzhled nebo aura připomínají stará vyobrazení génia, jak jej znali dávní umělci. Některí lidé, aniž by to věděli, slouží určitým silám. A čím je jejich spojení silnější, tím více se to odráží v jejich tváři. Někdy je to pa-

trné i v politice, byť o ní nerad mluvím. Stačí si vyhledat démona jménem Bael (či Baal) a pochopíte, co tím myslím.

ZAHADY ŽIVOTA Co z toho tedy plyne?

Podle hermetické tradice má každá věc v přírodě svůj podpis – tzv. sigilium. Může to být určitý tvar, barva, vůně, chuť nebo jiný znak, podle kterého lze rozpoznat, kdo nad ní vládne. Tak například: ostny bodláků připomínají obrannou a tvrdou povahu Marsu, modrá barva chrpy odkazuje na sféru Jupitera, vůně růže patří Venuši, slaná chuť je spojována s elementem Země a Saturnem a spirálovitý tvar ulity zase nese podpis Merkura. Pro hermetika je svět plátnem pokrytým nespočtem těchto značek – od nejmenších struktur na křídlech motýlů po rozložení hvězd na noční obloze.

Sigilia nejsou pouhou estetikou přírody, ale »adresami« v univerzální síti.

A proto nelze život a duchovní praxi oddělovat. Jsou navždy propojené.

ZAHADY ŽIVOTA To je velmi zajímavé. Co dalšího byste mi o sigilích ještě prozradil?
Sigilia nejsou pouhou estetikou přírody, ale »adresami« v univerzální síti. Kdo zná jejich význam, může skrze ně navázat kontakt s odpovídajícími silami a principy. Proto se hermetik učí nejen symboly rozpoznat, ale i vědomě používat, třeba při tvorbě talismanů, rituálních nástrojů nebo při volbě místa a času pro určité úkony. Sigilum zkrátka funguje jako most mezi viditelným a neviditelným. V listu břechtanu se může skrývat energie neústupnosti a propojení. V pentagramu síla ochrany. V křivkách vln zase příslib proměny a pohybu. Každé takové znamení je pro hermetika jakousi »živou mapou« reality. Stačí ji umět číst a nebát se na ni reagovat.

ZAHADY ŽIVOTA Jak vnímáte odvěké nepřátelství mezi křesťanstvím a magií?

Řekl bych, že je to nesmysl. Několik magiků, které znám, jsou praktikující katolíci a mohl bych uvést řadu argumentů, proč tyto dva světy nejsou v rozporu. Křesťanská mše, zejména ve starších dobách před některými reformami, byla nesmírně silným magickým obřadem. Používala se hojně vykuřovadla, posvěcené předměty, vzývali se géiové... co více dodat? I dnes, byť se o tom veřejně nemluví, existuje v rámci křesťanské církve řada elitních magických řádů, na nichž není nic špatného. Naopak – mají jasně stanovená morální pravidla. Nároky na jejich členy jsou velmi vysoké, rozhodně vyšší než na běžné farníky.

ZAHADY ŽIVOTA Vraťme se ještě na chvíli k evokacím géniů. Postupuje mág při evokaci vždy stejně, nebo má každé božstvo své vlastní požadavky?

Existuje celá řada zdrojů, z nichž může mág vycházet. Mám ale podezření, že většina grimoárů a magických knih, o nichž se dnes říká, že popisují dávnou tradici, jsou ve skutečnosti pracovním deníkem některého z mágů. Osobně si myslím, že i když člověk dodrží určité postupy, měl by každý rituál přizpůsobit sobě. Dám vám příklad. Pokud vytvoříte ochranný kruh, většinou v něm máte napsaný určitý text – slova, výrazy, jména andělů, na které se odkazujete. Jsem přesvědčen o tom, že aby to celé fungovalo, musíte mít tyto pojmy procítěné, aby ve vás samotných silně rezonovaly. Pokud budete dělat rituály, které sice někdo detailně popsal, ale vy si nedáte tu práci, abyste je sami pro sebe ve své

mysli oživil, nebude to dobře fungovat. Ale jsou věci, které jsou magicky silné samy o sobě.

ZAHADY ŽIVOTA Jaké?

Například některé žalmy. Uvedu vám příklad. Už několikrát jsem během magické dinův anděl se položil tábořem okolo je chránit.“ Pokud byste takový žalm vepsali do svého magického kruhu nebo do jednoho z mezikruží a procítili si, že jste chráněni, budete vědět s jistotou, že jste v bezpečí.

Zkrátka, všechny věci, jimiž se obklopite, vám pomohou přepnout z běžného stavu vědomí do okamžiku, kdy se začnete dívat na svět rituálním způsobem. Každý předmět má důležitý symbolický význam a jeho síla se projevuje jen tehdy, když chápete, proč tam je.

ZAHADY ŽIVOTA Jaký magický předmět je pro vás při vstupování do ochranného kruhu nejcennější?

Posvěcený magický meč. Někteří hermetici tvrdí, že duchové se zdráhají přiblížit kovu a že by stejně dobře posloužil i obyčejný drát, pokud by v jeho sílu člověk opravdu věřil. Možná mají pravdu, ale já dávám přednost věcem »po staru«. Můj metr dlouhý, jednapůlruční meč pro mě znamená víc než jen nástroj. Je to symbol řádu a ochrany, který ve mně probouzí jistotu, že v kruhu stojím pevně.

Zkušený praktik by však měl umět reagovat na nepředvídané situace, zvláště při práci pod širým nebem. Někdy se během obřadu přihodí podivné, dokonce znepokojivé věci, které nesmí narušit soustředění. Může se zvednout vítr a sfouknout všechny svíce, nebo je z nejasných důvodů nepůjde zapálit. V takovém okamžiku lze obřad ukončit anebo pokračovat bez ohledu na okolnosti. Každý, kdo někdy vyvolával v přírodě, potvrdí, že se téměř vždy objeví něco nečekaného – a pak nezbyvá než improvizovat.

ZAHADY ŽIVOTA Ve starých grimoárech se často objevují rituály plné latinských výrazů. Musí se jich mág držet, i když latinu neovládá, nebo je lepší pracovat s překladem?

Znalost latiny je rozhodně výhodou. Už jen proto, že jde o mrtvý jazyk, který se v běžném životě nepoužívá profánně. Při delší praxi se navíc stává, že mozek

po určitém specifickém úkonu okamžitě »přepne« do symbolického režimu, a tehdy může latina rituál ještě umocnit, pokud mág rozumí tomu, co pronáší. Nemůžete-li latinsky, je vhodnější pracovat

Aby to fungovalo, musí jít o opravdovou víru, podpořenou i osobní zkušeností.

v mateřštině – a to i tehdy, když rituál obsahuje hebrejské termíny vyslovované česky. Vždy je ale nezbytné přesně znát jejich význam a mít je dobře nastudované, pokud se na ně chcete během rituálu odkazovat. A podobně jako u jazyků

platí i u jmen duchovních bytostí: pokud člověk není křesťanem ve svém srdci, jen těžko se může zaštitovat Kristem. Aby to fungovalo, musí jít o opravdovou víru, ideálně podpořenou i osobní zkušeností s tímto géniem v meditaci. Věřím, že kdokoliv, kdo se věnuje duchovní praxi poctivě a jeho srdce při ní skutečně hoří, dříve či později zakusí, jak se nad ním rozprostře plášť nebeské ochrany, pevný a neviditelný.

ZAHADY ŽIVOTA Co je tedy smyslem a cílem magických evokací?

Skoro všechno lze dělat jak s dobrým, tak se zlým úmyslem. Vždy záleží přede-

NA SLOVIČKO

vším na mágovi, jaké má cíle a jaké cesty k nim zvolí – rozhoduje jeho hodnotový žebříček. Někteří lidé se obrací k magii z ryze zistných důvodů, například vyzývají padlého anděla Azazela, kterého tradice spojuje s nabízením zakázaných znalostí a moci, aby jim poskytli určité výhody. Takový přístup však není mým cílem. Pro mé magické evokace představují především způsob, jak se přiblížit Bohu. Ano, je to radikálnější cesta než modlitby, ale když si uvědomíme, co všechno byli ochotni podstoupit středověcí křesťanství muži a mnišky ve snaze pohlédnout Bohu do tváře – svazování železem, bičování, přísné půsty – pak se evokační magie jeví jako jiná, klidnější a soustředěnější podoba téže touhy. Všechna náboženství jsou nakonec jen našimi pokusy interpretovat něco, co je ve své podstatě neuchopitelné.

ZAHADY ŽIVOTA Myslíte, že je magie vhodná pro každého?

Ne, to si opravdu nemyslím. Řada lidí je psychicky křehkých nebo nestabilních a pro ty by to mohlo být nebezpečné. Ale asi to není ani zapotřebí. To, co je spásné, není práce magie, ale živý vztah k tomu Božskému, které můžeme najít ve svém srdci i ve světě kolem nás. Stejně tak je důležitý aktivní morální život v jeho každodennosti, což samo o sobě není snadné. Zde by mělo být těžiště duchovního života. Speciální cvičení a praxe by měly být jen nadstavbou.

ZAHADY ŽIVOTA Moc se mi líbí vaše webové stránky, kde lidem mimo jiné nabízáte i ochutnávku ze své spagyrické praxe – například trezalkový olej připravený podle magicko-alchymistické receptury samotného Paracelsa nebo životní elixír podle Františka Kabeláka.

Moje webovky jsou zatím v začátcích. Z toho, co jsem spagyrickou cestou vyrobil, je tam teď asi desetina – mnoho receptur totiž zraje celé měsíce, někdy i dlouhé roky. Kromě toho s kolegou Michalem Stránským pracujeme na překladech starých alchymických a magických traktátů a zvažujeme, že je v malém nákladu vydáme pro skutečné fajnšmekry. Pomáhám i šikovný knihař, který knihy ručně sváže. Pokud vás zajímá magie, spagyrie a alchymie, na mém webu už teď najdete spoustu materiálu – a další budou přibývat. Sociální sítě sice nejsou můj svět, ale věřím, že si moje práce své příznivce i tak najde.